

Lieta C-519/04 P

David Meca-Medina un Igor Majcen

pret

Eiropas Kopienų Komisiju

Apelācija — Starptautiskās Olimpiskās komitejas pieņemtie noteikumi par dopinga kontroli — Nesaderība ar Kopienų konkurences un pakalpojumu sniegšanas brīvības noteikumiem — Sūdzība — Noraidīšana

Ģenerāladvokāta Filipa Ležē [*Philippe Léger*] secinājumi, sniegti 2006. gada
23. martā I - 6995
Tiesas spriedums (trešā palāta) 2006. gada 18. jūlijā I - 7006

Sprieduma kopsavilkums

1. *Kopienų tiesības — Piemērošanas joma — Sports — Piemērošana tikai saimnieciskai darbībai*
(EKL 2. pants)

2. *Personu brīva pārvietošanās un pakalpojumu sniegšanas brīvība — Darba ņēmēji — Konkurence — Līguma noteikumi — Piemērošanas joma*
(EKL 39., 49., 81. un 82. pants)
3. *Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Uzņēmumu apvienību lēmumi — Jēdziens*
(EKL 81. panta 1. punkts)

1. Ņemot vērā Kopienas mērķus, Kopienas tiesības attiecas uz sportu tikai tiktāl, ciktāl tas ir saimnieciska darbība EKL 2. panta izpratnē.

darbu un pakalpojumu sniegšanu. Tomēr šajos Līguma noteikumos paredzētie aizliegumi neattiecas uz tikai sportu reglamentējošiem noteikumiem, kam kā tādiem nav nekādas saistības ar saimniecisku darbību.

(sal. ar 22. punktu)

2. Ja sports ir algots darbs vai apmaksāta pakalpojumu sniegšana, kā tas ir daļēji profesionālo vai profesionālo sportistu gadījumā, tas it īpaši ietilpst EKL 39. un turpmāko pantu vai EKL 49. un turpmāko pantu piemērošanas jomā.

Šie Kopienas noteikumi par personu brīvu pārvietošanos un pakalpojumu sniegšanas brīvību nereglamentē tikai valsts iestāžu darbību, bet attiecas arī uz citāda veida regulējumiem, kuru mērķis ir kolektīvā veidā regulēt algotu

Attiecībā uz grūtībām nodalīt sporta saimnieciskos un sportiskos aspektus Kopienas noteikumi par personu brīvu pārvietošanos un pakalpojumu sniegšanas brīvību neaizliedz tiesisko regulējumu un praksi, kuru attaisno nesaimnieciski apsvērumi, ņemot vērā atsevišķu sporta spēļu īpašo raksturu un kontekstu. Tomēr šim attiecīgo noteikumu piemērošanas jomas ierobežojumam ir jāpaliek ierobežotam ar tā atbilstošo mērķi. Tādējādi uz to nevar atsaukties, lai no Līguma piemērošanas jomas izslēgtu jebkādu sportisku aktivitāti.

Ņemot vērā visus šos apsvērumus, vienīgais apstāklis, ka noteikumam ir tikai sportu regulējošs raksturs, nenozīmē, ka Līgums nav piemērojams attiecībā uz personu, kas veic darbību, kuru regulē šis noteikums vai iestāde, kas to ir pieņēmusi. Ja attiecīgā sporta darbība ietilpst Līguma piemērošanas jomā, tās izmantošanas nosacījumi līdz ar to ir pakļauti visām no Līguma dažādajiem noteikumiem izrietošajām saistībām. No tā izriet, ka noteikumiem, kas reglamentē minēto darbību, jāizpilda šo noteikumu piemērošanas nosacījumi, kuru mērķis tai skaitā ir nodrošināt darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, brīvību veikt uzņēmējdarbību, pakalpojumu sniegšanas brīvību vai konkurenci.

vai ļaunprātīgi izmanto savu dominējošo stāvokli, vai šis ierobežojums vai dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.

Tāpat, pat pieņemot, ka šie noteikumi nerada ierobežojumus brīvi pārvietoties, jo tie ir tikai sportu regulējoši noteikumi un kā tādiem tiem nav nekā kopīga ar saimniecisko darbību, šis apstāklis nenozīmē ne to, ka attiecīgā sporta darbība uzreiz nav ietverta EKL 81. un 82. panta piemērošanas jomā, ne arī to, ka minētie noteikumi neizpilda attiecīgos šo pantu piemērošanas nosacījumus.

(sal. ar 23.–31. punktu)

Tāpat gadījumā, kad nodarbošanās ar šo sporta darbību ir izvērtējama, ņemot vērā Līguma noteikumus par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, jāizvērtē, vai noteikumi, kas reglamentē minēto darbību, izpilda EKL 39. un 49. panta piemērošanas nosacījumus, proti, vai šie noteikumi nav ar šiem pantiem aizliegtie ierobežojumi. Tāpat, ja nodarbošanās ar minēto darbību ir jāizvērtē, ņemot vērā Līguma noteikumus par konkurenci, jāizvērtē, vai, ņemot vērā attiecīgos EKL 81. un 82. panta piemērošanas nosacījumus, noteikumus, kas reglamentē minēto darbību, ir pieņēmis uzņēmums, vai tas ierobežo konkurenci

3. Tiesiskā regulējuma saderība ar Kopienas konkurences noteikumiem nevar tikt izvērtēta abstrakti. Jebkurš nolīgums uzņēmumu starpā vai jebkurš uzņēmumu apvienības lēmums, kas ierobežo pušu vai vienas no pusēm rīcības brīvību, uzreiz nav uzskatāms par EKL 81. panta 1. punktā noteikto ierobežojumu. Lai piemērotu šo noteikumu šai lietai, vispirms ir jāņem vērā vispārējais konteksts, kādā attiecīgais uzņēmumu apvienības lēmums tika pieņemts vai rada sekas, un it īpaši tā mērķi. Pēc tam ir jāpārbauda, vai no konkurences ierobe-

žošanas izrietošās sekas ir minēto mērķu sasniegšanai atbilstošas un samērīgas ar šiem mērķiem.

veiksmīgas norises neatņemama sastāvdaļa, un tā mērķis ir tieši nodrošināt sportistu vidū veselīgu sacensību.

Antidopinga tiesiskā regulējuma vispārējais mērķis sportā ir kampaņa pret dopingu, lai godīgi norisinātos sporta sacensības, un iekļauj vajadzību nodrošināt sportistu iespēju vienlīdzību, viņu veselību, sacensību integritāti un objektivitāti, kā arī ētiskās vērtības sportā. Turklāt, ņemot vērā, ka sodi ir vajadzīgi, lai nodrošinātu dopinga aizlieguma izpildi, to ietekme uz sportistu rīcības brīvību ir jāuzskata par tādu, kas principā ir antidopinga noteikumu neatņemama sastāvdaļa.

Tāpat, pat pieņemot, ka apstrīdētais antidopinga tiesiskais regulējums ir uzskatāms par uzņēmumu apvienības lēmumu, kas ierobežo to personu rīcības brīvību, uz kurām tas attiecas, tomēr tas uzreiz nav konkurences ierobežojums, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu EKL 81. panta izpratnē, ja vien to attaisno kāds legītimis mērķis. Šāds ierobežojums ir sporta sacensību organizēšanas un

Tomēr šāda antidopinga tiesiskā regulējuma sodošais raksturs un tā pārkāpuma gadījumā piemērojamo sodu nozīmīgums var izraisīt negatīvas sekas konkurencei, jo šie sodi gadījumā, kad tie gala rezultātā izrādās nepamatoti, var novest pie nepamatotas sportista izslēgšanas no sacensībām un tādējādi pie attiecīgās darbības izmantošanas nosacījumu sagrozīšanas. No tā izriet, ka, lai netiktu piemērots EKL 81. panta 1. punktā ietvertais aizliegums, ar šo tiesisko regulējumu uzliktajiem ierobežojumiem ir jābūt tikai tādiem, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu sporta sacensību veiksmīgu norisi. Šāds tiesiskais regulējums varētu izrādīties pārmērīgs, pirmkārt, paredzot nosacījumus, kas ļauj noteikt robežu situācijām, uz kurām attiecināms dopings, par kuru piespriež sodu, un situācijām, uz kurām tas nav attiecināms, un, otrkārt, attiecībā uz minēto sodu bargumu.

(sal. ar 42.–45., 47. un 48. punktu)